

5 maart 2025

Vol(k) van hoop: scheur je hart en herbron.

Op Aswoensdag roept de profeet Joël op om boete te doen en zich te keren tot God. Voor ons vandaag betekent dit dat we ons menszijn opnieuw in de juiste verhouding zetten. Dat we beseffen deel te zijn van de aarde en hiernaar handelen. Ons vasten moet helpen het tij te keren.

Mattheus leert ons dat de grote ommekeer er maar komt als we ons bewust afkeren van alles wat afleidt. Inkeer, ommekeer en solidariteit moeten van binnenuit gebeuren en aanzetten tot handelen.

Met de campagne nodigt Broederlijk Delen uit om het tij te keren en te bouwen aan een duurzame wereld zonder ongelijkheid met respect voor onze aarde. Dit jaar zet de campagne in op agro-ecologie dat gebaseerd is op generatielange kennis en ervaring. Tegelijk klaagt de campagne de dubbele standaard aan van Europa door hier verboden pesticiden te blijven uitvoeren naar het Globale Zuiden.

ALS PELGRIMS SAMEN ONDERWEG NAAR PASEN

Samenleven vraagt goede regels en afspraken. Geven ze ons vrijheid?
Of beperken ze ons eerder?

Onze katholieke dialoogorganisatie nodigt
-vanuit haar verbondenheid met een katholieke dialoogkerk-
ook jou uit
om in te zetten
op DRIE AFSPRAKEN
tijdens de veertigdagentijd.

AFSPRAAK 1 met de ANDER(E).
AFSPRAAK 2 met de SCHEPPING.
AFSPRAAK 3 met DE MENS DIE IK BEN.

I AFSPRAAK met de ANDER(E).
Daarin ligt een eerste actieveld.

Onze agenda, ons bord en onze portefeuille zijn doorgaans zelden écht leeg.

Aalmoezen geven,
gerechtigheid beoefenen,
niet alles voor jezelf houden,
aan je zus/broer geven waar zij/hij recht op heeft.
Hier situeert zich Broederlijk Delen en de hele christelijke caritas.
We worden opgeroepen om onze verantwoordelijkheid op te nemen
tegenover onze broers en zussen in het Zuiden.
En vergeet ook je zus en broer hier niet:
de mens die je vraagt
-van aangezicht tot aangezicht-
om (wat) steun, (wat) tijd, (wat) betrokkenheid.
Aandacht voor de verbondenheid, de relatie met je mede-mens.

Niet het passieve naaste zijn, maar het actieve naaste worden is voor Jezus belangrijk.

Misschien kan je letterlijk wat *copain* voor die medemens worden?
Solidariteit.

In hoeverre mag een ander delen in mijn bezit?

als pelgrims onderweg
Katholiek Onderwijs Vlaanderen – veertigdagentijd 2025, Aswoensdag

II AFSPRAAK met de SCHEPPING.

Het wagen met minder 'hebben', om ruimte vrij te maken voor meer 'zijn'.

Een christen heeft een in-grijp-taak in deze wereld.

Onszelf in vraag durven stellen.
Hoe we ons vastklampen aan wat de wereld ons allemaal biedt?
Om ons gemeenschappelijk huis – deze aarde –
meer levenskansen, meer overlevingskansen te geven.

De opwarming van de aarde,
de vervuiling van lucht, water en grond,
de dalende grondstoffenvoorraden.
We komen tot het besef dat deze aarde
niet bestand is voor alle dolle avonturen
die de mensen zich bedenken.

Wij mensen, zijn één grote familie.
Met respect voor ieders eigenheid
bouwen we samen aan ons huis,
een gezonde planeet
die aan alle mensen recht doet.

Werken aan een 'cultuur van onderbreking' en van 'ecologische bekering'.

*De aarde biedt voldoende voor ieders behoefte, maar niet voor ieders hebzucht.
Soberheid.*

Doe ik mee met consuminderen?

III AFSPRAAK met DE MENS DIE IK BEN.

Het loslaten van al wat verhindert om écht mezelf te zijn/worden.

Tijd 'nemen' om niet aan jezelf voorbij te lopen.

Op zoek gaan om zo dicht mogelijk
bij de kern van je persoon en je persoonlijkheid te komen.
'In onszelf' zijn, 'in onszelf' wonen.
In de kracht van 'je diepere ik' gaan staan.
Het verhaal van je ziel, je wezenskern, je diepste zelf inluisteren:
wat leeft in je hart, in je hoofd, in je buik.
Voelen hoe je onzekerheid de weg is van alle mogelijkheden.
Afdalen in jezelf: je wezenskern voelen ademen.
Levensperspectief ontdekken.

Misschien (door meditatie of in gebed) ook beseffen
dat niet alles uit eigen koker of eigen initiatief moet komen:

God laten verhalen,
Hem vragen,
niet aarzelen om bij Hem aan te dringen.
Hij die zich laat noemen: 'Ik-zal-er-zijn',
'Ik die er altijd ben', zal er ook zijn voor jou.

Elke ommekeer vraagt eerst contemplatie en dan actie.

Tijd voor een selfie van de ziel.

Stilte. (Spiritualiteit)

Wat is de basis van mijn leven?

Stapstenen
voor een pelgrim
op het bergpad van de veertigdagentijd
zijn:

- verinnerlijking door gebed,
- soberheid door minderen,
- solidariteit door delen,
- verzoening door barmhartigheid.

Hoewel elke pelgrim
op zijn eigen manier
'de tocht van hoop' gaat,
is dit 'éne gebod'
als een wegwijzer bij uitstrek:
'meer samen door minder alleen.'
Samen-gaan werkt!

Met de vaste wil

- onszelf
- elkaar
- en de wereld

te vernieuwen.

Samen geven we handen
die reiken naar Gods verbond
in deze tijd van hoop en geloof,
van ommekeer en nieuw begin.
Rik Depré

Vandaag begint de veertigdagentijd.
Veertig dagen nemen wij tijd
om ons hart te openen
voor het woord van de Ene
dat ons allen oproept
tot verzet tegen onrecht.

Voorzien in de behoeften
van alle mensen wereldwijd
binnen de draagkracht van
onze levende planeet vraagt
om een verandering van bewustzijn.

Laten wij ons bekeren en herbronnen
om systemen uit het verleden
om te vormen tot een toekomst
die wij voor ieder op aarde wensen.

Bouwen aan deze duurzame wereld
doen wij door
lid te worden van de 25%-beweging.
Dit jaar zet de campagne van Broederlijk Delen
In op agro-ecologie,
hét alternatief
voor het dominante voedselsysteem.

VERDIEPING BIJ DE SCHRIFTLIZINGEN OP ASWOENSDAG

Scheur je hart

Opnieuw naar de bron

'Hartverscheurend!', zegt men bij een groot verdriet of een moeilijke beslissing. De profeet roept: '*Scheur je hart*' (Joel 2, 13). Klimaatrampen die hele gebieden treffen, oorlogen met ontelbare slachtoffers, bedrijven die gevaarlijke pesticiden gebruiken en hierdoor ieders gezondheid in gevaar brengen: het moet ons hart raken. Niet onverschillig wegkijken en naar anderen verwijzen en alles maar laten begaan! Terug naar de Bron – noem het 'God' of 'de Ene', 'Keer je om!'

Boete doen ... het ligt ons niet. Vroeger ging het gepaard met angst, wat nog nazindert in 'een boete krijgen'. 'Boeten' staat echter voor herstellen. Vissers boeten gescheurde netten. Wij willen het netwerk van de wereld boeten, herstellen, omdat het de verkeerde kant uitgaat. Alleen kan je weinig, dus gaan we zoveel mogelijk mensen warm maken voor die ommekeer. 'Verzamel het volk, groot en klein', zegt Joel. Verder dan de eigen club van kerkmensen of gelijkgezinden. Bondgenoten zoeken. Misschien met 'geween en geklaag', want het raakt ons diep. Is het onheil te keren? We hopen van wel! Anders is er geen toekomst voor komende generaties, voor de planeet. We mogen geloven dat God, die met mensen begonnen is, ons niet loslaat, 'barmhartig' is. Die is er het hart van in dat het misgaat. Bron van 'mededogen' waaruit wij putten.

En het evangelie maant ons aan het te laten groeien in *stilte, verborgen* (Mt 6) tot de tijd rijp is om het uit te bazuinen, om doorbraak te brengen overal. Vanuit de stilte, oog in oog met mezelf en met die God van het leven, groeien naar die noodzakelijke keuze. Ik draag mijn steentje bij aan nieuwe opbouw. Vasten en versoberen is zich richten op het essentiële, een uitzuiveringsproces om andere mensen te worden.

5 maart 2025: Equal Pay Day - gelijk loon voor vrouwen en mannen

6 maart 2025: Europese dag van de logopedie

8 maart 2025: Internationale vrouwendag

1-9 maart 2025: Week van de vrijwilliger

1-31 maart 2025: Jeugdboekenmaand

als pelgrims onderweg

Katholiek Onderwijs Vlaanderen – veertigdagentijd 2025, Aswoensdag

De vasten: ramadan van de christenen?

Op Aswoensdag begint voor de christenen de veertigdagedagentijd, vaak de "vasten" genoemd. Deze liturgische periode wint geleidelijk opnieuw aan belang bij de christenen. Ook in de media. De zichtbare aanwezigheid van de islam in onze landen, en dus ook van de ramadan, is hier zeker niet vreemd aan.

Vaak worden vasten en ramadan als min of meer identiek voorgesteld. Toch is hun betekenis erg verschillend.

Ze hebben weliswaar punten gemeen: het is een periode van vasten, gebed, solidariteit en, ten gronde, van bekering en terugkeer tot God.

Maar hun betekenis is heel verschillend. De veertigdagentijd is een voorbereiding van het Paasfeest en herdenking van de 40 jaar die de Hebreëen in de woestijn hebben doorgebracht en de veertig dagen van Jezus in de woestijn. De ramadan is noch de voorbereiding van een feest, noch de herdenking van een gebeurtenis. De ramadan is een maand van vasten, zonder meer.

Komt daarbij dat de het soort vasten heel verschillend is. Voor de christenen was het vasten in de strikte zin van het woord vroeger heel belangrijk. Vandaag veel minder. De nadruk ligt in de eerste plaats op de inwendige bekering en op de solidariteit.

De moslims vasten op een heel strikte wijze. Voor hen is het een van de belangrijkste manieren om hun toebehoren tot de moslimgemeenschap en hun trouw aan de wet van God vorm te geven.

<http://nikolaassintobin.blogspot.com/2019/03/de-vasten-ramadan-van-de-christenen.html>

Drie tradities uit de joodse samenleving worden christenen aangereikt.

1. De gift, de aalmoes, het delen. Stille gevers hebben als enige verdienste dat de Vader van het leven het gezien heeft. De beloning vertaalt zich in verbondenheid.
2. Het gebed. In de stilte van je binnenkamer hoor je de Stem die tot je spreekt. We beluisteren/lezen het verhaal van de Joods-Bijbelse-christelijke traditie.
3. De vasten. Tegen de gangbare gewoontes in, roept Jezus op om ook het vasten, net als het delen en het bidden niet voor het oog van een ander te doen.

We delen gebed, vasten en solidariteit. Als we dat volhouden en verbinden met een duurzame levensstijl, begint de vernieuwing van de wereld, in eenklank met de Schepper van al wat bestaat.

In de liturgie van Aswoensdag worden de aanwezigen niet met broeders en zusters aangesproken, maar met 'mens'. Iets om bij stil te staan. Vóór we broeders en zusters zijn, zijn we allereerst mens en sterfelijk: gras dat vergaat, niet minder - niet meer. En toch, as is niet louter een symbool van eindigheid en vernietiging, as stimuleert de vruchtbaarheid van de aarde. Uit sterfelijkheid wordt nieuw leven geboren, uit inkeer groeit inzicht én uitzicht, onze broosheid is ook onze sterkte. Bestrooien met as maakt ons bewust van onze sterfelijkheid en helpt ons beter te leven: voorzichtiger, liefdevoller en trouwer tegenover alle leven op onze weg. "Mens, van stof en as ben jij gemaakt, tot stof en as zul je weerkeren".

Dat gezegend is deze periode van minderen en loslaten.

Dat gezegend is de aarde die je draagt,
de weg die je leidt, de einder die je wenkt.

Dat je rennen, wandelen wordt, je prestatiezucht, genieten mag worden.

Dat je huis meer een thuis wordt en de banden sterker.

Dat je tijd mag vinden om stil te staan bij wat en wie je draagt.

Dat je in verbondenheid met je ziel en met respect voor je lichaam mag leven.

Dat je onderweg oog en hart mag hebben voor de natuur die je omringt,
voor de vriendschap die je ontvangt en voor alle kansen die mensen je bieden.

Dat je zintuigen je thuisbrengen bij God en bij mensen.

Leef in vrede.